

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Praze – soud pro mládež projednal ve veřejném zasedání konaném dne 17. srpna 2021 v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lucie Černé a soudkyň JUDr. Evy Holasové a Mgr. Radmily Svatoňové odvolání obžalovaného [Jméno obžalovaného], narozeného [Datum narození obžalovaného], proti rozsudku Okresního soudu v Berouně – soudu pro mládež ze dne 28. dubna 2021, číslo jednací 8 Tm 1/2021-323, a rozhodl

takto:

Podle § 258 odstavec 1 písmeno e), odstavec 2 trestního řádu se napadený rozsudek částečně ruší, a to ve výroku o trestu ohledně obžalovaného [Jméno obžalovaného].

Podle § 259 odstavec 3 trestního řádu se ve věci znovu rozhoduje tak, že

obžalovaný

[Jméno obžalovaného], narozený [Datum narození obžalovaného], trvale bytem [adresa] – [adresa], adresa pro účely doručování [adresa], [adresa] – [adresa],

se odsuzuje

podle § 173 odstavec 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 2 let.

Podle § 81 odstavec 1 trestního zákoníku a § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 30 měsíců.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byl [Jméno obžalovaného] uznán vinným zločinem loupeže podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku ve formě pomoci dle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku, kterého se dle skutkových zjištění okresní soudu dopustili tím, že společně s již odsouzenými mladistvým [jméno FO], [jméno FO] a [jméno FO] tím, že v přesně nezjištěné době kolem 23:00 hodin dne [datum] po předešlé domluvě v obci [adresa] nabrali do osobního vozidla tov. zn. BMW, reg. zn.

[SPZ], které řídil jeho majitel [jméno obžalovaného] a kde jako spolujezdci seděli obžalovaní [jméno FO] a [jméno FO] a obžalovaný ml. [jméno FO], přičemž obžalovaný ml. [jméno FO] byl již ozbrojen legálně drženou samonabíjecí pistolí bez zásobníku a nábojů zn. ČZ, vzor 85, CAL 7.65, č. [hodnota], kterou si vzal v odpoledních hodinách téhož dne bez vědomí a svolení majitelky zbraně, své matky, [jméno FO], narozené v r. [rok], v místě svého bydliště v domě čp. [adresa], a to z ložnice z její šatní skříně, následně pak všichni společně odjeli do [jméno FO] do blízkosti herny [jméno FO] v [adresa], kde si ml. obžalovaný [jméno FO] připravil na obličej tmavou kuklu a sluneční brýle, dále si vyměnil své boty značky Calvin Klein s obžalovaným [jméno FO] za jeho boty značky Gucci, aby tím ztížil případnou identifikaci své osoby a poté kolem 23:00 hodin obžalovaný [jméno FO] vstoupil podle předem stanoveného plánu do herny [jméno FO] za účelem zjištění situace uvnitř herny, kde se zdržel asi čtvrt hodiny hrou automatů, následně po opuštění herny poslal svým mobilním telefonem zprávu se smluveným symbolem „palec nahoru“ obžalovanému [jméno obžalovaného], který zprávu přeposlal jako signál ml. obžalovanému [jméno FO], [jméno obžalovaného] čekal ve vozidle zaparkovaném o ulici dál v blízkosti autobusové zastávky, kdy obžalovaný ml. [jméno FO] maskovaný mikinou s kapucí přes hlavu, tmavou kuklou přes obličej a tmavými brýlemi přistoupil v 23:35 hodin ke dveřím herny [jméno FO] a zazvonil na zvonek dveří, které otevřela pracovnice herny [jméno FO], narozená v r. [rok], tak na ní v prostoru před dveřmi z pod pasu vytáhl připravenou samonabíjecí pistolí zn. ČZ, vzor 85, CAL765, 028710, namířil na ní se slovy „dej mi peníze“, kdy poškozená [jméno FO] dveře před ním z obavy o svůj život a zdraví prudce zavřela, aniž by došlo ke zranění a obžalovaný ml. [jméno FO] z místa odešel, následně nasedl do připraveného automobilu a i s ostatními spoluobžalovanými [jméno FO], [jméno FO] a [jméno FO] z místa odjeli, přičemž obžalovaný [jméno FO], který se tohoto jednání přímo neúčastnil, spáchání trestného činu nepřekazil.

2. Za to byl [jméno obžalovaného] odsouzen podle § 173 odstavec 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 2 let a 6 měsíců, jehož výkon byl podle § 81 odstavec 1 a § 82 odstavec 1 tr. zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 3 let.

3. Proti tomuto rozsudku podal [jméno obžalovaného] v zákonem stanovené lhůtě odvolání, které zdůvodnil prostřednictvím své obhájky. Odvolání směřuje pouze proti výroku o trestu. Odvolatel je přesvědčen, že mělo být zohledněno jeho doznání, respektive prohlášení viny. To učinil s výhradou právní kvalifikace uvedené v obžalobě, neboť nebyl organizátorem celé akce. A byť první soud tyto námitky akceptoval a promítl ve výroku o vině, tak prohlášení viny nepřijal, nezohlednil a nepřistoupil ani ke zmírnění trestu tak, jak učinil oproti návrhu státního zástupce u ostatních obžalovaných. Dále připomíná, že je osobou bezúhonnou, nemá záznam v rejstříku trestů, přičemž skutek byl spáchán ve věku blízkém věku mladistvých, bylo mu 19 let. Navrhuje, aby soud II. stupně uložený trest zmírnil.

4. Krajský soud jako soud II. stupně přezkoumal z titulu podaného odvolání zákonnost a odůvodněnost výroku, proti kterému toto směřovalo, jakož i správnost postupu řízení, které jeho vydání předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad, jak ukládá ustanovení § 254 odst. 1 tr. řádu a dospěl k následujícím závěrům.

5. Vzhledem k tomu, že proti výroku o vině nebyly vzneseny žádné výhrady, tak tuto část krajský soud v intencích zásady tzv. omezeného revizní principu nepřezkoumával. Ostatně obžalovaný se ke spáchání činu doznal, usvědčován je i dalšími provedenými důkazy.

6. Odvolací soud tak přezkoumal toliko zpochybňovaný výrok o trestu, přičemž v této části se již se závěry prvního soudu plně ztotožnit nemohl. První soud správně dovodil, že k nápravě obžalovaného postačí ještě výchovné postihy, respektive toliko pohružka trestem odnětí svobody, když se jedná o osobu trestně zachovalou, šlo tak spíše o situační exces. Pokud ovšem okresní soud právem nepřijal prohlášení viny obžalovaného, a to z důvodu zásadních výhrad odvolatele proti jeho účasti na spáchaném skutku, kdy své jednání zcela bagatelizoval (nejde pouze o právní

kvalifikaci), přičemž správně akcentoval jeho „jakousi vůdčí roli v partě obžalovaných“, tuto i konkretizoval, nelze prvému soudu rozhodně nic vytknout, jestliže neukládal trest pod dolní hranici zákonné trestní sazby uvedené v ustanovení § 173 odst. 1 tr. zákoníku (od 2 let do 10 let), neboť pro takový postup nebyly splněny zákonné podmínky. Vyjádření lítosti absentuje, respektive toto bylo učiněno zcela formálně, není zřejmá ani skutečná sebereflexe. Jestliže ovšem první soud volil výměru trestu nad dolní hranici v trvání 2 let a 6 měsíců a délku zkušební doby stanovil v trvání 3 let, pak takový postih jako celek považuje soud II. stupně s ohledem na všechny okolnosti případu, možnosti nápravy obžalovaného a jeho věk, který byl blízký věku mladistvého, za nepřiměřeně přísný, kdy ani diferenciací trestů mezi jednotlivými spoluobžalovanými není zcela přiléhavá.

7. Pouze z tohoto důvodu nemohl napadený rozsudek obstát a musel být z podnětu odvolání obžalovaného [jméno obžalovaného] podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. řádu částečně zrušen, a to ve výroku o trestu. Jelikož měl odvolací soud dostatek podkladů, tak současně mohl v intencích § 259 odst. 3 tr. řádu v rozsahu zrušení sám znovu rozhodnout.

8. Při volbě vhodného postihu odvolací soud při respektování obecných ustanovení § 38 a § 39 tr. zákoníku o přiměřenosti trestních sankcí zohlednil všechna hlediska mající na volbu vhodného postihu vliv. Ve shodě s prvním soudem uložil obžalovanému pohrůžku trestem odnětí svobody, vlastní výměru však zvolil na samé dolní hranici zákonné trestní sazby, tedy v trvání 2 let. Délku zkušební doby rovněž zmírnil, respektive tuto stanovil v trvání 30 měsíců. Takový postih považuje za zcela adekvátní všem okolnostem případu, možnostem nápravy obžalovaného, jakož i účelu trestu.

9. Nyní bude pouze na obžalovaném, zda se protiprávního jednání do budoucna již vyvaruje, v opačném případě by bylo rozhodnuto, že uložený trest odnětí svobody vykoná.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání k Nejvyššímu soudu v Brně, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti němuž dovolání směřuje, podáním u soudu, který ve věci rozhodoval v I. stupni. Dovolání lze podat pouze z důvodů uvedených v § 265b tr. řádu. Nejvyšší státní zástupce je může podat pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí, a to ve prospěch či v neprospěch obviněného, obviněný pro nesprávnost výroku, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný může podat dovolání pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové podání za dovolání nepovažuje, byť by bylo takto označeno.

Praha 17. srpna 2021

JUDr. Lucie Černá
předsedkyně senátu